

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2019. január 1.
(kedd)

Horváth Géza

ÚJ EGET ÉS ÚJ FÖLDET VÁRUNK

Énekek: 191; 274; 283,3; 200

Lekció: Jel 21,1-8

Alapige: 2Pt 3,13

Imádkozzunk!

Édesatyánk, hálás szívvel köszönjük Neked, hogy eljöhettünk ez esztendő első istentiszteletére, a gyülekezet közösségébe. Köszönjük Neked, hogy új napot és új esztendőt adtál nekünk, amely azt jelenti számunkra, hogy megújult e világ felett is a Te örökkévaló kegyelmed és irgalmad. Köszönjük, hogy nem jött még vissza az Úr Jézus Krisztus, és nem zártad még le ennek a világnak az életét; hogy tűröd még a sok gonoszságot; hogy elviseled még a sok istentelenséget, hitelenséget, Tőled való elfordulást, a Nélküled való életek sokaságát.

Köszönjük Neked, hogy gondoskodsz arról, hogy igéd hirdettessék még az egész világon, hogy a Szentlélek által munkálkodva Jézus Krisztus gyűjtse egybe azt a sereget, amely a Te néped, amelynek szép és új országot, világot készítettél, amelyet szem nem látott, fül nem hallott és embernek szíve meg sem gondolt.

Köszönjük Neked, hogy kérhetjük ez esztendőre is Tőled a testi és lelki jókat, mert köszönjük, hogy olyan Atya vagy, aki mindkettőben akarsz bennünket részesíteni, hogy midőn táplálsz testünket, közben nem hagyod el a mi lelkünket sem. Köszönjük, hogy kenyérral élhettünk az elmúlt esztendőben, és köszönjük, hogy nemcsak kenyérral élhettünk, hanem minden igével, amely a Te szádból származik.

Engedd meg, Urunk, hogy az ige megszólítson most bennünket, útmutatást adjon nekünk! Kérünk azért Téged, hogy áldj meg minket a drága, szent üzenettel, Urunk, akik elindulunk egy új esztendőre, amelyről nem tudjuk, hogy

ÚJ EGET ÉS ÚJ FÖLDET VÁRUNK

mit fog hozni reánk, de egyet biztosan tudunk, hogy Te ismered ennek az esztendőnek is minden napját, minden eseményét, és egészen biztosak vagyunk benne, hogy rosszat nem kínálsz, és rosszat nem kívánsz nekünk. Kérünk Téged, hogy adj alázatos szívet most! Vedd el a mi gondolatainkat vagy testi fáradtságunkat is! Eleveníts meg a Te ígéd szerint! Jézus Krisztus nevében kérünk, Atyánk.

Ámen.

Igehirdetés

Isten ígését hallgassuk meg a Péter apostol 2. levele 3. fejezetének 13. verséből, ahol ezt olvassuk: *„De új eget és új földet várunk az ő ígérete szerint, a melyekben igazság lakozik.”*

Szeretettel köszöntöm a gyülekezetet újévi istentiszteletünkön, ez esztendőnek az első alkalmán. A szívem mindig újból és újból visszatért ehhez az ígéhez, ami a Jelenések könyvében is meg van írva, és Péter apostol 2. leveléből is hallhattuk: *„De új eget és új földet várunk..., a melyben igazság lakozik.”*

Sok üzenete van számunkra ennek az ígeversnek. Hadd kezdjem a legaktuálisabbal, hogy *„új eget”* és *„új földet”* várunk! Kétszer is előfordul ez a szó a bibliai versben, hogy *„új”*. Újév napján nagyon sokszor elhangzik a mi ajkunkon és az emberek ajkán is ez, hogy *„új év”*. Azonban, testvérek, ne az új évtől várjunk sokat, hanem ebben az esztendőben is az Úrtól várjunk sokat! Nem az új évtől kell sokat várnunk, hanem az Úrtól, aki hatalmas és dicsőséges Atyánk, aki mindent elkészített, és akiről azt énekeltük az előbb, hogy jól tudja, mi kell nekünk.

Tulajdonképpen, mitől új ez az új év? Például attól, hogy előveszünk egy új naptárt, amit kiteszük az asztalra, vagy akár a zsebünkben hordjuk és írjuk bele az eseményeket, tennivalókat? Sokan kicseréltük a Bibliaolvasó Kalauzt. Mostantól kezdve az elnyűttebbet, a kicsit koszosabbat egy újra cseréltük, amin az van, hogy 2019. Arra gondoltam, testvérek, vajon hányan feküdtek le tegnap este vagy ma hajnalban ugyanazzal a szívvel, amellyel az óévben jártak; ugyanazokkal a gondokkal, amelyekkel az óévben küszködtek; ugyanazokkal a problémákkal; ugyanazzal a stresszel, amivel a 2018-as évben sem tudtak mit kezdeni! Valljuk meg őszintén, hogy néhány külsőségtől eltekintve az új év nem is annyira új! Mert ha a szív ugyanaz marad, akkor mitől lenne az új év új, és mitől lenne az életünk is új és egészen más?

Az új év nem lényegileg más, ahogy a Biblia fogalmait és szavait ismerjük, hanem csak azért új, mert 2019, ami még eddig soha nem volt. De az új, ami Istentől van elkészítve, az új ég és az új föld, az lényegileg más! Az egy teljesen más, ami eddig még nem volt. Így használja a Biblia ezt a szót: egy teljesen más. Ezért új évünk akkor lesz igazán, hogyha új a szívünk. Hogyha Isten nem új évet ad csak nekünk, hanem ígérete szerint új szívvel ajándékoz meg bennünket. Ha elveszi a kőszívet a mi testünkből, a mi életünkből, az életvitelünkből, és megajándékoz egy új szívvel. Ezért legyen az ünnepnek vagy a mai napnak, az újévnek az első könyörgése a mi számunkra az a kedves lelki ének, hogy *„Új*

szívet adj, Uram, énnekem...” „Nyájas, vidám, szelíd jó szívet...”, mely „véled jár szüntelen, csak véled szüntelen!”

A második szó, amit szeretnék kiemelni még itt, az a 13. vers első szava, amely két betűből áll csak, és így hangzik, hogy „de”! „De új eget és új földet várunk...”, és hogy ennek a szónak milyen jelentése és milyen jelentősége van, azt csak akkor látjuk meg, hogyha elolvassuk az egész 2. levelet, amely Jézus Krisztus visszajövetelével, az addig eltelt idővel foglalkozik; az addigi történésekkel, hívőkkel és hitetlenekkel. Az előző versek ilyenekről szólnak: csúfolódók támadnak és támadtak, akik azt mondják: „Hol van az ő eljövetelének ígérete? Mert a mióta az atyák elhunytak, minden azon képen marad a teremtés kezdetétől fogva.” Beszél azokról az emberekről, akik hitetlenek, beszél azokról, akik istentelenek, akik a mának élnek, akik habzsolják az életet és mindent maguknak akarnak, és itt jön, hogy „de” új eget és új földet várunk.

Nekem azt jelentette ez a szó: „de”, hogy Istennek mindig volt, mindig van és mindig lesz egy olyan népe, amelyik nem tartozik azok közé, akik csúfolódnak. Akik nem tartoznak azok közé, akik kritizálnak; akik Istent kérdőre vonják; akik azt mondják, hogy ebben a világban nem történt semmi; vagy akik úgy gondolkodnak, hogy Isten nem is törődik ezzel a teremtett világgal, csak megteremtette és magára hagyta ezt a világot. Akkor jön ez a kicsi szó, hogy „de” új eget és új földet várunk!

Az igénk második üzenete ma, újév napján a számunkra az, hogy ne feledd el, hogy te, mint Isten gyermeke, ebből a világból kihívott vagy, és az Isten Szentlelkének munkája által te más célokkal, más váradalmakkal és másféle gondolkodással legyél ebben az évben is! „De új eget és új földet várunk” – mi ezt várjuk. Mások várjanak mást! Mások gondolkozzanak máshogy; mások beszéljenek máshogy, de... és ez a „de” Isten népére utal, ahogy a 394. dicséretünk egyik versében van egy ilyen gyönyörű megfogalmazás, hogy ne feledd, „ki népe vagy”! Ez a „de” azt jelenti számunkra ma, hogy ebben az évben se felejtse el, kinek a gyermeke, kinek a népe vagy! Ebben az évben se felejtse el, hogy hova tartozol! Olyan szép, amikor Mózes „inkább vállalta az Isten népével való együttnyomorgást, mint a bűnnek ideig-óráig való gyönyörűségét.” Élhetett volna úgy, mint a fáraó unokája, a fáraó leányának fiaként: gazdagságban, dicsőségben, sikerekben, tudományban, előrehaladásban, és ő azt mondta: nem, én ahhoz a néphez tartozom, amely „meghajszolt, megvetett, de szent megújulásért és békéért eped!” Ahhoz a néphez tartozom, mellyel Isten szövetséget kötött, és amely szövetségben meg is maradt ez a nép. Én a közé a nép közé tartozom, akivel Istennek terve van, akinek jövője van, bár látszólag nincs jövője csak múltja, de én ahhoz a néphez akarok tartozni! Sok ilyet lehetne még mondani a Szentírásból, amikor valaki vállalja Isten népét. Újévi istentiszteletünkön jelentse most nekünk azt ez a „de” szócska, hogy mi vállaljuk az Isten népéhez való tartozást!

Hadd legyen az ige üzenete a számunkra az, hogy ebben az évben gondolkozzunk másképpen, járjunk másképpen, beszéljünk másképpen, mint ahogy a világ él, gondolkodik és beszél! Az előző versekben ott van, hogy a világ és a

ÚJ EGET ÉS ÚJ FÖLDET VÁRUNK

világ fiai és gyermekei egyre sötétebbek, egyre istentelenebbek. Itt elmondja az ige, hogy Noé napjaiban elpusztította a víz, de Isten ezt a földet eltette a tűznek. Az ítéletnek tette el; de ez a „de” azt jelenti, hogy de mi kegyelmet kaptunk! Mi nem fogunk elveszni! Mi meg fogunk maradni! Akkor lesz távlatunk, akkor lesz igazi jövőképünk, testvérek, ha ezt tudjuk: de új eget és új földet várunk! Ne felejtsük el ezt, Isten megígérte, hogy többet nem pusztítja el a földet, és azt mondja, hogy új eget és új földet várunk!

Nagyon érdekes, hogy Isten ígéje a hitetleneknek mindig a pusztulásról beszél! A hívőknek Isten ígéje teljesen máshogy beszél a világ végéről, mert a hívőknek mindig úgy beszél a világvégéről, hogy azért lesz világvége, mert eljön az új. Azért lesz valaminek vége, mert eljön az új. A Bibliának egy nagy üzenete számunkra az, hogy éppen ezért a hívő nem valaminek a végét látja, hanem valaminek a kezdetét! Isten a hívőnek mindig valaminek a kezdetét emeli ki. Mondok rá példákat: Pál apostol nem azt mondja, hogy „meg fogok halni”, pedig ez igaz, hát ő is meghal, meg mindannyian meghalunk, hanem az apostol azt mondja: „kívánok elköltözni.” Ő innen közelíti meg élete egyik eseményét – éppen nem elhanyagolandó eseményét –, míg a hitetlen azt mondja: Meghalunk – ez a részünk; meg fogunk halni. A hívő pedig azt mondja: El fogunk költözni.

Ugye értjük, hogy a Biblia milyen más megvilágításba adja a mi reménységünket, mert különben mi lenne a mi reménységünk? Hogyan gondolkodnánk másképpen a jövőről? Vagy maradjunk ennél az ígénél: „De új eget és új földet várunk!” Tapasztalatom szerint egy-egy szekta képviselői sorolták, hogy: „El fog pusztulni a föld! Jön az ítélet, és el fogsz veszni!” Azt kellett rá mondanom: én tudok egy jobbat! Én azt tudom, hogy új eget és új földet várunk! Nem mindegy, hogy honnan közelítjük meg a dolgokat vagy, hogy mit húzunk alá, mit emelünk ki! A hitetlenek azt mondják, hogy ez a világ el fog pusztulni. A hívő meg azt mondja, hogy új eget és új földet várunk! Tehát azért tűnik el a régi, mert megjött az új, és ez a mi reménységünk! Ezért nem szabad, hogy elveszítsük a reménységünket, mert nekünk bizonyosságunk van az Ő ígérete szerint! Milyen csodálatos, mikor Isten ígéje ezt emeli ki a mi számunkra!

Nézzétek meg, a Szentírás nem azt mondja, hogy szűnik a sötétség, hanem azt, hogy „az igaz világosság fénylik”, és amikor a sötétségről beszél, akkor úgy beszél a sötétség végéről, hogy „azért van vége, mert eljött az igazi világosság”! Ha nem hiszünk, akkor csak ennyi: sötét van! A hívő pedig azt látja, hogy eljön a világosság, és elűzi a sötétséget. És azért tűnik el a sötétség, mert kiszorítja a világosság. El fog tűnni, mert az igazi világosság eljött ebbe a világba, amely megvilágosít minden embert! Éppen ezért, testvérek, mi nem a végét várjuk valaminek, hanem a kezdetét! A hívő ember mindig valaminek a kezdetét várja. De, ha csak ennek az új évnek a kezdetét várjuk vagy vártuk, attól mi fog megváltozni? Szeretném, ha a tekintetünk sokkal tovább menne, ha sokkal messzebbre látnánk, és azt mondanánk: „De új eget és új földet várunk az ő ígérete szerint...”

Ebben az ígében arra is biztat bennünket Isten, hogy lássuk meg, Ő jót készített számunkra! „De új eget és új földet várunk...” Milyen csodálatos dolog, ha tudjuk, hogy Isten jót készít az Övéinek! Amikor a Szentírás beszél elmúlásról, beszél olyan dolgokról, amit itt olvasunk a Péter levelében, hogy az elemek majd felbomlanak recsegve-ropogva, akkor milyen jó, ha tudjuk, és milyen jó lenne, ha úgy indulnánk neki minden napnak, hogy Isten jót készített nekem! „Én nem tudom, mi fog történni, én nem tudom, mit akarsz énvelem” – mondja egy kedves lelki ének –, „én nem tudom, merre fogok menni, és hova vezetsz engem, de egyet tudok, hogy jót készítesz nekem!” Izráel népe negyven évig vándorolt a pusztában, de a negyven évet úgy kellett eltölteniük, hogy ott volt az ígélet: be fog vinni az Úr Kánaán földjére! Miért? Mert jót készített. A negyven év alatt ebből nem sok minden látszott, mert járták a poros utat, közben aztán kiderült, hogy mi van a szívükben: elégedetlenkedtek, zúgolódtak, embert vontak kérdőre a sorsuk miatt, de voltak hívők is, akik azt mondták: de Isten jót készített nekünk, és ez a jó el fog érkezni!

Jelentse nekünk azt is ez az ige, „...új eget és új földet várunk”, hogy semmi kiszámíthatatlan nem történhet velünk, amiről a mi mennyei Atyánk ne tudna! Biztos ismeritek azt a történetet, hogy Bonhoeffer, ez a kedves, evangélikus teológus, hívő ember a koncentrációs táborban, mikor kilépett a barakkból, egy golyó elsüvített az orra előtt vagy öt centivel. Megijedt és azt mondta: mi van, ha ez a golyó tíz centivel arrébb jön, és akkor a fejemen keresztül megy? Azt mondta: a második gondolatom az volt, hogy, Uram, ez a golyó mielőtt elöttem eljött, azelőtt a Te orcád előtt is elment, és hogyha Te nem akadályoztad meg, akkor annak ott volt a helye és az volt az útja!

Az igaz hit ilyen: ne számíts semmi kiszámíthatatlanra, mert az csak neked lesz kiszámíthatatlan, de ha Istenben bízol, akkor tudnod kell, hogy minden ki van számítva, és semmi olyan nem történik, amiről a Te mennyei Atyád előre ne tudott volna, és ne engedte volna!

Azt mondja nekünk ez az ige továbbá, hogy ez a világ minden új esztendejével együtt egy megromlott világ, amelyben Jézus Krisztus ugyanúgy elmondhatná azt, hogy „ó, elfajult és hitetlen nemzedék!”

Sokszor megkérdezik ezekben az időkben a riporterek az embereket, hogy mit várnak az új évtől? A legtöbbször azt mondják, hogy ne emelkedjenek az árak, kevesebbet kelljen fizetni, de több legyen a fizetés! Az emberek 90%-a mondjuk, ezt mondja. Olyan balga kérdés az, hogy mit vár az új évtől! Az új évtől csak akkor tudnánk valamit várni, ha valamit adhatna nekünk. Mit adhat egy esztendő? Mennyivel jobb lenne, ha azt kérdeznék, hogy „mit vársz az Úrtól?”, mert Ő gazdag és hatalma van arra, hogy ránk árassza minden kegyelmét!

Aztán, még jobb az a kérdés, hogy „mit vár az Úr tőled ebben az esztendőben?” De vajon ki az, aki ennek az esztendőnek az első napján vagy a többi napján megkérdezi: Uram, mit vársz Te tőlem? Nekem nagyon kedves ez a mondat a Biblia alapján, mert Istennek vannak elvárásai a hívővel szemben, mint ahogy egy munkahelyen is vannak elvárások. Bemegy az óvodába egy há-

ÚJ EGET ÉS ÚJ FÖLDET VÁRUNK

rom éves kisgyerek, és már ott is van elvárás: vedd le a cipődet; vedd fel a papucsot; legyél itt 8 órára, és onnantól kezdve az egész életünk elvárások sorozata! De vajon hányszor kérdezzük meg azt, hogy mit vár tőlünk az, aki új eget és új földet készített nekünk?

Nagyon szép a tékozló fiú példázata, amely tulajdonképpen nem is arról a fiúról szól, amelyik elment messzi földre és vagyonát felétette paráznákkal, hanem a másikról! Azt Jézus pedig azért mondja el, mert ott van ez a mondat: örülnöd kellene, mert ez a te testvéred meghalt és feltámadott, elveszett és megtaláltatott! Milyen kicsi atyai elvárás: „Csak azt várom, hogy örülj! Örülnöd kellene!” A fiú meg dohog, vádol: nekem nem adtál semmit, ennek meg odaadtad a vagyonodat! A fiú irigy és szomorú, az Atya meg azt mondja: örülnöd kellene!

Kérlek, nem csak titeket, magamat is; mindnyájunkat kéri az Úr, próbáld azt elkérni, hogy mit vár Ő tőled! Mit kérj tőle, vagy mi az, amire vonatkozik a te életedben, hogy „amit mond néktek, azt megtegyétek!” – a kánai menyegző igéjével. Az új év nem adhat nekünk semmit. Nem attól kell tehát várni valamit, hanem az élő Istentől, aki kezében tartja ezt a mindenséget!

Mit jelent számunkra még ez az ige, hogy „...új eget és új földet várunk”? Azt jelenti a hívő számára, hogy a *gondviselés bizonyos*. A gondviselés Isten kezében van, ígéretei megállnak ma is. Új eget és új földet várunk – ez azt jelenti, hogy merünk előbbre nézni, mint háromszázhatvanöt nap. Aki elmondja ma, hogy új eget és új földet várunk, az nem kevesebbe tekint bele, mint Isten világ teremtése előtt lefektetett üdvtervébe. Testvérek, ebben az évben ne legyünk olyan kicsinyesek, hogy kicsi dolgokba nézzünk bele! Merj ebben az évben belenézni és gyönyörködni Isten üdvtervébe, hogy mi Isten terve ezzel a teremtett világgal; mit akar Ő véghezvinni!

Péter levelét azért szeretem, mert az apostol úgy néz bele az üdvtervébe, hogy közben megvizsgálja: Uram, mi az én feladatom addig? Mert az Isten üdvtervébe való betekintés nem a hívő ember passzivitását jelenti, hanem pontosan az aktivitását, hogy „mi az, amit én addig tegyek, amíg visszajössz?” Emlékezték a sok példázatra, amelyet Jézus Krisztus mondott, amikor arról beszélt, hogy elmegy a gazda, és majd egyszer visszajön? Van a gonosz és rest szolga, aki ezzel nem számolt, és van a jó és hű szolga, aki ezzel számolt. A gonosz és rest csak azért gonosz és rest, mert tétlen és lusta volt. Nem csinált semmit. „De új eget és új földet várunk” – ez a mi számunkra nem azt jelenti, hogy szent passzivitásba vonulunk, hanem pontosan az ellenkezőjét, hogy megszentelt aktivitásunk van az Úr dolgában és az Úr ügyében!

Mi a feladatunk addig? Legfőképpen az, hogy „hirdessétek az evangéliumot...”, mert új eget és új földet várunk, de az csak akkor fog eljönni, amikor Isten egybegyűjti az Ő népét! Bocsánat, de az jutott eszembe, hogy a temetőben, amikor a temetést kezdjük, és csak a szűk család van jelen, akkor odajön az egyik temetői dolgozó, és azt mondja nekem: tiszteletes úr, kezdhetjük, itt van mindenki! Akkor lehet, hogy két vagy három perccel hamarabb kezdünk, mert azt mondja a család, hogy más már nem várható. Így lesz az új világ eljö-

vetele, az új ég és új föld, mert az új világ az, ami Istentől szállott alá, mint egy férje számára felékesített menyasszony. Akkor jön el, amikor egybegyűjtetik Isten országának minden polgára, és Isten akkor fogja kezdeni hitetlenek számára az ítéletet, a hívők számára pedig azt a világot, amelyben nincs gyász, fájdalom, könny, betegség, elválás, búcsúzás, csak örökös öröm a mi fejünkön.

Éppen ezért, testvérek, azt mondja nekünk Isten igéje, hogy mivel új eget és új földet várunk, ebben az évben arra is vigyázzunk, hogy ne rendezkedjünk be úgy, mintha végleg itt maradnánk! Testvérek, meg kell tanulnunk ebben az évben is, hogy van egy mennyei hazánk, amelyik készen van, és el fog jönni, de nem akkor készül, hanem azt mondja Isten igéje, hogy már el van készítve! Csak akkor lesz teljes valósággá; mi odafelé törekedjünk, mi ebben az évben is arrafelé menjünk!

Ezért, Isten népe, szent gyülekezet, velem együtt ne legyél te elkeseredett! Ne legyél te szomorú ebben az évben! Ne a veszteségeiden szomorkodj sokat, hanem a nyereségnek örülj, mert új eget és új földet várunk az Ő ígérete szerint! És ezért biztos, mert az Ő ígérete szerint! Ezért fog eljönni, és nekem abban osztályrészen van!

Sokan nem hallották még azt a kedves történetet, ami egy fogyatékos otthonban történt, amikor a lelkipásztor a mennyországról beszélt, az új égről és az új földről, és kérdezte a végén a gyerekeket – akik testi, szellemi vagy mindkettő fogyatékkal bírtak –, hogy mi lesz ott? Akkor az egyik kisfiú jelentkezett: ott lesz Isten! A másik jelentkezett: ott lesz Jézus! És a harmadik alig tudta kimondani, jelentkezett ő is, és csak annyit mondott: meg ott leszek én! Az új évünknek ez a legnagyobb áldása: új eget és új földet várunk! De elmondhatjuk: meg ott leszek én, mert Isten nekünk készítette, az Őt szeretőknek! Ezért szeressük ebben az évben a mi Urunkat! Kövessük hűségesen Őt, Tőle várjunk és Neki tulajdonítsunk mindent, hogy az év végén is majd az egyik óévi énekünkkel együtt vallhassuk: dicsőség Istennek!

Ámen.

Imádkozzunk!

Édesatyánk, hálás szívvel köszönjük, hogy ebben az évben is igével akarsz bennünket táplálni, erősíteni, figyelmeztetni, feddeni, vezetni. Köszönjük Neked ezt az egyetlen mondatot is, mert mi is úgy vagyunk, mint a kananeus asszony vagy a százados volt: csak egy szót szólj, csak morzsát adj nekünk! Köszönjük, hogy olyan gazdagon ellátsz bennünket minden jóval, ami Tőled jön, a világosság Atyjától, hogy teljesen betöltesz bennünket a Te javaiddal.

Kérünk Téged, Urunk, hogy a hallott ige a mi számunkra olyan ige legyen, amely cselekvésre buzdít és int minket, mert tudjuk, hogy az a boldog ember, aki meg is cselekszi az ígét, nem csupán hallgatója lesz az ígének!

Kérünk Téged, hogy aktív népeddé tegyél bennünket, Urunk, sokkal aktívabbá, mint az elmúlt évben voltunk! Rázz fel bennünket halálos álmunkból vagy tunyaságunkból, eltespedtségünkől, és adj nekünk több igyekezetet, hogy kitartással tudjuk megfutni az előttünk levő küzdőteret! Hadd nézzünk

ÚJ EGET ÉS ÚJ FÖLDET VÁRUNK

erre az évre is úgy, Urunk, hogy amíg az új ég és új föld el nem jön, addig ez küzdőtér nekünk. Harcoljuk a mi harcainkat, viseljük sebeinket, és örülünk azoknak a győzelmeknek, amelyeket Te adsz nekünk kegyelmedből és szeretetből! Kérünk Téged, hogy ebben az évben is vigasztalj, erősíts! Hitben, remény-ségben és szeretetben növelj bennünket, drága Urunk!

Kérünk, hadd tapasztaljuk meg, hogy valóban velünk jársz, előttünk haladsz, úgy, ahogy a Te népedet vezetted nappal felhő, éjjel tűzoszlopban. Hadd legyen a mi számunkra a Te igéd, drága Szentlelked a tűz- és fényoszlop, amely vezet bennünket életünk minden napján, míg elérjük hitünk célját, a lélek üdvösségét!

Köszönjük, hogy ilyen hűséges Atyánk vagy nekünk, ilyen drága Urunk vagy. Kérünk, gyűjtsd meg a mi szívünkben az Irántad való szeretet tüzeit, hogyha elaludt volna vagy pislákolna még! Kérünk, Te gerjeszd fel azt, hogy köves-sünk és engedelmesek legyünk Neked ebben az évben!

Köszönjük, hogy semmi olyan nem fog történni velünk, amit Te ne enged-nél meg, és amit ne tudnál vagy nem akarnál javunkra fordítani. Ezért áldunk és dicsőítünk Téged, hatalmas Urunk. Köszönjük, Jézus Krisztus, a Te keresz-tedet. Köszönjük, hogy közbenjárónk vagy az Atyánál testileg, de ugyanakkor szentségedre, Szentlelkedre, igédre, fenségedre nézve soha nem távozol el tőlünk.

Ennek örömeiben részeltess bennünket, és járasd gyülekezetünk kicsinyeit, nagyjait, betegeit vagy életerőben levő testvéreinket, munkában vagy pihenés-ben, tanulásban, de passzív életben, nyugdíjban is, hadd tudjunk a Te gyerme-keidként járni ebben a jelenvaló világban mint akik új földet és új eget várunk, amelyben igazság lakozik!

Ámen.

200. ének

1. Ó, maradj kegyelmeddel Mivelünk, Jézusunk,
Hogy a bűnös világnak Tőribe ne jussunk.
2. Ó, maradj szent igéddel Mivelünk, Megváltónk,
E földi vándorlásban Te légy útmutatónk.
3. Ó, maradj, világosság, Mivelünk fényeddel,
Te vezess a sötétben, Hogy ne tévedjünk el.
4. Ó, maradj áldásoddal Mivelünk, Úr Isten,
Szent kegyelmed áraszd ránk Minden szükséginkben.
5. Ó, maradj oltalmaddal Mivelünk, Hű pajzsunk,
Hogy e világ diadalt Ne vehessen rajtunk.
6. Ó, maradj hűségeddel Mivelünk, szent Isten,
Adj erőt, hogy megálljunk Mindvégig a hitben.